

The Effectiveness of a Media Literacy Skills-Based Psychological Empowerment Package on Positive Development and Emotional Self-Awareness in Students with Behavioral Problems

1. Yazdan Goodarzi : Phd student of Psychology, Department of Psychology, Sa.C. Branch, Islamic Azad University, Sa. C. Iran

2. Maryam Akbari *: Department of Psychology, Sa. C. Branch, Islamic Azad University, Sa. C, Iran.

3. Qumarth Karimi : Department of Psychology, Mah.C., Islamic Azad University, Mahabad, Iran.

*Corresponding Author's Email Address: Akbari@iausdj.ac.ir



Abstract:

Objective: The aim of the present study was to examine the effectiveness of a psychological empowerment package based on media literacy skills on positive development and emotional self-awareness among students with behavioral problems.

Methods and Materials: This study is applied in purpose and employed a repeated-measures design including pre-test, post-test, and a two-month follow-up, with a control group. The statistical population comprised all male lower-secondary school students with behavioral problems in District 1 of Tehran during the 2023–2024 academic year. The research sample consisted of 30 students identified as having behavioral problems based on higher scores on the Quay and Peterson Behavioral Problems Questionnaire, and confirmed by school teachers and counselors. These students were randomly assigned to experimental and control groups, each consisting of 15 participants. Data were analyzed using repeated measures ANOVA in SPSS-26.

Findings: The results showed a significant group effect, indicating that the levels of positive development and emotional self-awareness differed between the psychological empowerment group based on media literacy skills and the control group. The psychological empowerment package had a significant effect on emotional self-awareness in male lower-secondary students with behavioral problems.

Conclusion: Therefore, the findings of this study may be of interest to the Ministry of Education, students, and teachers.

Keywords: Media literacy-based psychological empowerment, adolescent positive development, emotional self-awareness, students with behavioral problems.

How to Cite: Goodarzi, Y., Akbari, M., Karimi, Q. (2025). The Effectiveness of a Media Literacy Skills-Based Psychological Empowerment Package on Positive Development and Emotional Self-Awareness in Students with Behavioral Problems. *Quarterly of Experimental and Cognitive Psychology*, 2(2), 146-158.

Received: 2025-03-03

Revised: 2025-04-27

Accepted: 2025-05-08

Published: 2025-07-05



Copyright: © 2024 by the authors.

Published under the terms and conditions of Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

اثربخشی بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای بر تحول مثبت و خودآگاهی هیجانی دانش آموزان با مشکلات رفتاری

۱. یزدان گودرزی ^{id}: دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی عمومی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.

۲. مریم اکبری ^{id*}: گروه روانشناسی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران (نویسنده مسئول)

۳. کیومرث کریمی ^{id}: گروه روان‌شناسی، واحد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی، مهاباد، ایران.

*پست الکترونیک نویسنده مسئول: Akbari@iausdj.ac.ir

چکیده

هدف: هدف از انجام پژوهش حاضر اثربخشی بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای بر تحول مثبت و خودآگاهی هیجانی دانش آموزان با مشکلات رفتاری بود.

مواد و روش: پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش، از نوع تکرار سنجش با پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با فاصله زمانی ۲ ماهه همراه با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر متوسطه اول دارای مشکلات رفتاری در مدارس ناحیه ۱ شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۲ بودند. نمونه پژوهش شامل ۳۰ کودک دارای مشکلات رفتاری که در پرسشنامه مشکلات رفتاری کوای و پیترسون نسبت به بقیه دانش آموزان نمرات بیشتری اخذ نمودند و نیز با تایید معلمان و مشاوران مدرسه، به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند، به طور تصادفی در دو گروه ۱۵ نفر آزمایش و ۱۵ نفر کنترل جایگزین شدند. داده‌ها با استفاده روش تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر نرم افزار، SPSS-۲۶ تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد اثرات گروه معنی دار شده است به این معنی که میزان تحول مثبت و خودآگاهی هیجانی در دو گروه بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای و کنترل با هم تفاوت دارد و روان درمانی بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای بر خودآگاهی هیجانی دانش آموزان با مشکلات رفتاری پسر دوره اول متوسطه تاثیر داشته است.

نتیجه‌گیری: بنابراین نتایج پژوهش حاضر می‌تواند مورد توجه سازمان آموزش و پرورش، دانش‌آموزان و معلمان قرار بگیرد.

کلیدواژگان: توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای، تحول مثبت نوجوانی، خودآگاهی هیجانی، دانش‌آموزان با مشکلات رفتاری

نحوه استناددهی: گودرزی، یزدان، اکبری، مریم، کریمی، کیومرث. (۱۴۰۴). اثربخشی بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای بر تحول مثبت و خودآگاهی هیجانی دانش آموزان با مشکلات رفتاری. فصلنامه روانشناسی تجربی و شناختی، ۲(۲)، ۱۵۸-۱۴۶.



تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۳

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۲/۰۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۱۸

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۴/۱۴



مجوز و حق نشر: © ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

Extended Abstract

Introduction

In today's rapidly evolving digital age, the pervasive influence of media has become deeply embedded in the socialization and behavioral patterns of adolescents. This transformation has intensified the necessity of reforming educational interventions that address behavioral challenges among students. According to Aysina (2020), longstanding methods used by schools and families have an undeniable impact on behavioral formation, but the persistence of behavioral problems necessitates innovative responses. Fathi Azar (2016) emphasizes that existing approaches often fail to address root causes, especially those linked to developmental and social dynamics during adolescence. One of the primary challenges observed among lower-secondary students is the prevalence of behavioral problems, which significantly affect academic, emotional, and social functioning (Kızıltepe et al., 2020; Vaez et al., 2019; Yang et al., 2019). Egan (2019) notes that such problems typically emerge in early education and intensify between ages 8 and 10, leading to long-term psychosocial consequences (Lewis et al., 2010).

Simultaneously, a shift toward positive psychology has led to the adoption of frameworks such as Positive Youth Development (PYD), which focuses on fostering strengths rather than merely addressing deficits (Santos, 2021). Collie et al. (2022) demonstrate that PYD emphasizes adaptive processes, meaningful relationships, and contextual supports that enable youth to thrive. At the heart of this approach are competencies like emotional self-awareness—a construct essential for emotional regulation and social interaction (Rebecca et al., 2024; Van Son et al., 2018). Livarjani (2019) contends that enhanced self-awareness improves psychological adjustment by enabling youths to recognize and manage their emotional states effectively.

Another critical tool for promoting adolescent development in today's media-rich environment is media literacy. Defined as the ability to critically analyze and interpret media messages, media literacy equips youth with

skills to navigate digital content wisely and avoid misinformation or addictive tendencies (Bernard, 2023; Rebecca et al., 2024). Sorati Shirazi (2018) and Torres-Gastelú (2016) argue that media literacy is essential in helping adolescents mitigate negative media impacts and enhance cognitive autonomy. Setyarini (2023) and Perez (2011) further assert that structured media literacy education fosters decision-making competence and shields youth from digital dependency. Demkowicz (2023) confirms the preventative role of media literacy in reducing psychological harm and promoting well-being in digital contexts.

Given the increased digital exposure of adolescents and their vulnerability to behavioral issues, there is a critical need for integrated interventions that fuse psychological empowerment with media literacy training. As Kargin (2023) and Rebecca (2024) report, such integrative approaches significantly enhance emotional awareness and social competencies among students. The present study addresses this gap by developing and evaluating a media literacy skills-based psychological empowerment package designed to promote positive development and emotional self-awareness among adolescents with behavioral problems.

Methods and Materials

This applied research utilized a repeated-measures design comprising a pre-test, post-test, and two-month follow-up, with both experimental and control groups. The statistical population consisted of all male lower-secondary school students with behavioral problems in District 1 of Tehran during the 2023–2024 academic year. Thirty students were identified through the Quay and Peterson Behavioral Problems Questionnaire, and their eligibility was confirmed by teachers and counselors. The sample was randomly divided into two groups of 15 students each: experimental and control.

To measure the dependent variables, two instruments were employed. The Positive Youth Development Scale by Geldhof et al. (2014) assessed five subdimensions: competence, confidence, connection, character, and caring.

The 17-item scale demonstrated acceptable convergent and divergent validity and a Cronbach's alpha of 0.73 in this study. Emotional self-awareness was measured using the Emotional Self-Awareness Questionnaire developed by Grant, Franklin, and Langford (2002), which includes 33 Likert-scale items and showed a Cronbach's alpha of 0.86.

The intervention consisted of 12 structured sessions aimed at empowering students through media literacy. Sessions addressed key concepts such as digital discernment, emotional awareness, resilience, problem-solving, anger management, critical thinking, and decision-making, using a combination of role-play, videos, discussions, and cognitive-behavioral techniques. SPSS-26 was used for repeated measures ANOVA to analyze the data.

Findings

Descriptive statistics revealed substantial differences between groups over time. In the experimental group, the mean positive development score increased from 33.95 (SD = 4.19) at pre-test to 51.20 (SD = 5.30) at post-test and 51.60 (SD = 5.13) at follow-up. Conversely, the control group showed negligible changes (from 35.01 to 36.20). Similarly, emotional self-awareness in the experimental group rose from 69.35 (SD = 7.18) at pre-test to 94.65 (SD = 4.48) post-test and 95.65 (SD = 4.36) at follow-up, while the control group increased only slightly from 62.75 to 64.05.

Repeated measures ANOVA showed significant between-group effects for both outcome variables. For positive development, the group effect was statistically significant: $F(1,38) = 71.36, p < .001, \eta^2 = .553$. For emotional self-awareness, the results were similarly robust: $F(1,38) = 329.87, p < .001, \eta^2 = .697$. These findings indicate a sustained impact of the media literacy-based psychological empowerment program across the measured intervals.

Discussion and Conclusion

The results of this study affirm the effectiveness of a media literacy skills-based psychological empowerment package in enhancing positive development and emotional self-awareness among adolescents with behavioral problems. These findings corroborate those of prior research indicating the value of media literacy education in fostering

critical reflection, emotional regulation, and behavioral adjustment among youth (Kargin & Demir, 2023; Rebecca et al., 2024). In explaining these outcomes, it is essential to recognize the increasingly pervasive influence of media in adolescents' lives. As Hobbs (2010) and Rasi (2021) argue, modern youth are shaped by a media-saturated environment that significantly affects their learning, well-being, and interpersonal behavior. Singh (2017) emphasizes that media not only mirrors but actively shapes societal values and individual identities. The integration of technological tools into empowerment programs allows adolescents to develop cognitive flexibility and resist manipulation through misinformation or emotional exploitation (Setyarini et al., 2023).

Psychological empowerment, as conceptualized in this study, includes fostering competence, autonomy, purpose, impact, and trust—constructs that are vital for adolescent growth and resilience (Rebecca et al., 2024). These elements enable students to manage their internal states while developing socially responsible behavior. Media literacy complements this process by equipping students with the skills to critically engage with the content they consume and apply analytical thinking in decision-making. This is especially important in managing emotional responses, as adolescents equipped with these skills are more likely to interpret emotional triggers correctly and respond constructively (Bernard, 2023).

Given that the study was conducted in a specific district of Tehran, caution is warranted in generalizing findings. Future studies should explore this model in other cultural and geographic contexts to validate its broader applicability. Additional research could also examine the long-term impact of such interventions and explore how parental involvement might amplify program effectiveness. From a practical perspective, the results underscore the importance of incorporating media literacy into school curricula and training educators to facilitate such programs. Policymakers and educational institutions should prioritize the integration of psychological empowerment frameworks that address

both digital competencies and emotional development, thus offering adolescents a holistic approach to personal growth and behavioral improvement.

(Vaez et al., 2019). این رفتارها به دلیل ناهماهنگی با انتظارات اجتماعی

- فرهنگی، مورد قبول جامعه قرار نمی‌گیرند. محققان دریافته‌اند که اختلال‌های رفتاری معمولاً نخستین بار در سال‌های آغازین دوره ابتدایی مشاهده می‌شوند و بین ۸ تا ۱۰ سالگی به اوج خود می‌رسد (Egan et al., 2019). اختلال‌های رفتاری به طور چشم‌گیری بر عملکرد تحصیلی، اجتماعی و حرفه‌ای کودکان و نوجوانان تأثیر منفی می‌گذارند و احتمال ابتلا به بیماری‌های روانی در دوره بزرگسالی را افزایش می‌دهند و همچنین باعث کاهش تحول مثبت نوجوانی نیز تأثیر دارد (Lewis et al., 2010).

همزمان با ورود دیدگاه روانشناسی مثبت‌نگر به قلمرو روان‌شناسی رویکردها و نظریه‌های جدید در روان‌شناسی مطرح شد که یکی از مهمترین این رویکردها، تحول مثبت نوجوانی بود. در طی سالیان گذشته به دلیل رواج دیدگاه نقص‌انگیز در خصوص دوره نوجوانی عمده مداخلات بر درمان عوامل خطر ساز مانند سوء مصرف مواد، خشونت، بیماری‌های مقاربتی، شکست در مدرسه و بارداری‌های ناخواسته متمرکز و به نوجوان به مثابه مشکل پیچیده توجه می‌شد (Santos, 2021). علیرغم موثر بودن برخی از این مداخلات از آنجایی که نتایج دارای اثرات ناپایدار و یا کوتاه مدتی بودند، نیاز به طراحی مداخلات طولانی مدت و دارای تأثیرات عمیق تری بود که در آن‌ها به علاوه بر تحول طولانی مدت همزمان به نیروهای بالقوه نوجوانان نیز توجه شود. اما از آن جا که تمامی این موارد تحت تأثیر و برآمده از نوع رویکرد برگزیده در خصوص نوجوانی بود تفاوت‌های بسیار در تعریف، خدمت‌رسانی و طراحی مداخلات برای نوجوانان وجود داشت (Collie, 2022a, 2022b, 2022c) که پس از یک سیر تکاملی نگاه تحول مثبت توانست گوی سبقت را از دیگر رویکردها برآید. در رویکرد تحول مثبت نوجوانی تأکید بیشتری بر تحول مثبت، نقاط قوت و فرایندهای انطباقی است و لذا نوجوانان زمانی به بهترین نحو پیشرفت می‌کنند و شکوفا می‌شوند که روابط سودمند متقابلی با مردم و دنیای اجتماعی خویش برقرار کنند

امروزه رویکردها و شیوه‌هایی که مدت‌ها در نهادهای تربیتی خانه و مدرسه مورد استفاده قرار گیرد، به‌طور اجتناب‌ناپذیری در رفتار افراد آن نسل بیشترین نقش را ایفاء می‌کند. صرف نظر از آنچه که در عمل دیده می‌شود، اهمیت مسائل تربیتی و مشکلاتی که باید در کوتاه مدت و بلند مدت برای آن‌ها چاره‌اندیشی کرد، همیشه به قوت خود باقی است (Aysina et al., 2020). دانش‌آموزان در دوره‌های مختلف تحصیلی باید به دقت مورد مطالعه قرار گیرند تا نیازها و انتظارات آن‌ها مورد توجه قرار گیرد. دارلینگ-هاموند (۲۰۱۵) نشان دادند که دانش‌آموزان دوره متوسطه از والدین و معلمان خود انتظار دارند که به آن‌ها توجه ویژه‌ای شود و رفتارهای مختلف آن‌ها بدرستی مورد تحلیل و ارزشیابی قرار گیرد. دانش‌آموزان حتی از اجرای برنامه‌ها و مداخله‌هایی که بدون در نظر گرفتن نیازهای آن‌ها انجام می‌شود، گلایه دارند. شواهد عینی از یکسو و یافته‌های اصلی و جانبی پژوهش‌ها از سوی دیگر بر این موضوع تأکید دارند که بویژه در سال‌های اخیر تمرکز برنامه‌ها و پژوهش‌ها از ارائه راه‌کارهای عملی و کاربردی برای حل مشکلات و چالش‌های مختلف دانش‌آموزان در خانه و مدرسه غیر ضروری بوده است (Fathi Azar et al., 2016).

از مهم‌ترین مشکلات دانش‌آموزان دوره متوسطه می‌توان به مشکلات رفتاری آن‌ها اشاره کرد (Yang et al., 2019). اختلال‌های رفتاری، اختلال‌های شایع و ناتوان‌کننده‌ای هستند که برای معلمان و خانواده و خود کودکان مشکلات بسیاری را ایجاد می‌کنند و با نرخ‌های بالایی از معضلات اجتماعی همراه هستند (Kiziltepe et al., 2020). تعاریف گوناگونی از اختلال‌های رفتاری ارائه شده که هر تعریفی بر جنبه‌های ویژه‌ای تأکید می‌کند. اما همه تعاریف روی موارد زیر توافق نسبی دارند: ۱- این رفتارها افراطی هستند، رفتارهایی که با هنجارها تفاوت اندکی دارند، جزء این اختلال‌های محسوب نمی‌شوند. ۲- اختلال‌های رفتاری مزمن هستند و به سرعت برطرف نمی‌شوند

و کنترل این احساسات نیز در او با تأخیر همراه بود. هرچه انسان‌ها بتوانند نیازهای واقعی خود را بهتر شناسایی کنند، گام‌های مؤثرتری در جهت ارضای آن‌ها خواهند برداشت و سرانجام به آرامش روانی بالاتری دست خواهند یافت (Livarjani & Hoseini Nasab, 2019) که با توانمندسازی دانش آموزان می‌توان بسیاری از این مشکلات را برطرف کند.

از سوی دیگر مفهومی که در نوجوانان نیازمند بررسی است مفهوم سواد رسانه‌ای است. سواد رسانه‌ای نوعی تکنیک عملی و مهارت بسیار ویژه است که در عصر حاضر یکی از مهمترین آموزش‌ها در جهان تلقی می‌شود. سواد رسانه‌ای به فرد این توانایی را می‌دهد که تحلیل مناسبی از مطالب منتشر شده

در انواع شبکه‌های رسانه‌ای را داشته باشد (Bernard, 2023; Rebecca et al., 2024) و به‌عنوان یک اندیشه کلیدی در حوزه ارتباطات مطرح است که در نتیجه آن افراد خود را در مواجهه با رسانه‌ها بیمه می‌نمایند. سواد رسانه‌ای به مخاطب این امکان را می‌دهد تا با افزایش درک، شناخت، و قدرت نقد و تحلیل خود به‌طور موثر و کارآمدی انبوه پیام‌های رسانه‌ای را تحت کنترل در آورد (Sorati Shirazi & Goltaji, 2018; Torres-Gastelú & Kiss, 2016).

استفاده افراطی از رسانه‌های دیجیتال و زمان بیش از حد نگاه کردن به صفحه نمایش با رفاه روانی اجتماعی پایین‌تر مرتبط است (تونج^۱ و همکاران، ۲۰۲۰) به ویژه در دوران نوجوانی، کودکان مستقل عمل می‌کنند و محدودیت‌های صرف در استفاده از رسانه‌های دیجیتال مؤثرتر می‌شوند (Perez, 2011; Setyarini et al., 2023). هدف آموزش سواد رسانه‌ای در نخستین گام‌های خود، تنظیم یک رابطه‌ی منطقی و رسانه‌ای مبتنی بر هزینه فایده با رسانه‌ها است، به این معنا که در برابر رسانه‌ها چه چیزهایی را از دست می‌دهیم و چه چیزهایی را به دست می‌آوریم. ضرورت آموزش سواد رسانه، درواقع اقدامی جهت پیشگیری از مشکلات اعتیاد به اینترنت و کاهش بروز آسیب‌ها و بهبود سلامت نوجوانان می‌باشد (Aysina et al., 2020;

Kagiticbasi et al., 2020). درواقع، تحول مثبت نوجوانی فرایندی است که بر اساس آن، طی جریانی پیگیر و منظم، با فراهم آوردن فرصت‌ها، ارتباطات و حمایت‌های لازم برای شاخصه‌های تحول مثبت پیامدهای مثبتی برای نوجوانان فراهم می‌آورد و از طرف دیگر، با استفاده از مولفه‌های تحول مثبت نوجوانی، با افزایش مهارت‌ها، نیرومندسازی نوجوانان و قوت بخشیدن به خانواده‌ها، نوجوانان در نقش واقعی خود در جامعه به کار گرفته می‌شوند و فعالیت می‌کنند پس در نتیجه رسیدن آن‌ها به سلامت جسمی، جنسی و روانی تسهیل می‌شود و همین امر باعث افزایش ارتقا سلامت در نوجوانان می‌شود (Kargin & Demir, 2023).

خودآگاهی هیجانی، توانایی شخص در شناخت دقیق هیجان‌های خود هنگام روی دادن آن‌ها و درک شیوه‌های مناسب برای نشان دادن واکنش منطقی به افراد در وضعیت‌های گوناگون است. با شناخت نقاط قوت روانی، امکان تکیه بر آن‌ها برای بهبود نقاط ضعف روانی فراهم می‌شود. از سویی، آگاهی از نقاط ضعف موجب می‌شود که فرد با استفاده از این آگاهی بتواند برآورد درستی از ضعف‌های خویش داشته باشد (Van Son et al., 2018). در نتیجه با آگاهی کافی در پی رفع این مشکلات برآید. رشد خودآگاهی به فرد کمک می‌کند تا برای مثال دریابد: آیا هنگام خشم، خویشتن دار است یا نه؟ یا در وضعیت معمول زندگی، استرس دارد یا نه؟ تا زمانی که فرد احساسات خود را به خوبی نشناسد، نمی‌تواند آن‌ها را کنترل کند (Rebecca et al., 2024). خشونت و پرخاشگری از پیامدهای ناتوانی در شناخت و مهار احساسات نامطلوب اند. فردی که احساسات خود را به راحتی شناسایی می‌کند، واکنش سریع‌تر و درست‌تری در برخورد با مسائل دارد. برای مثال، اینکه فرد متوجه باشد اکنون اندوهگین است نه خشمگین، به او کمک می‌کند تا به جای رفتار نشئت گرفته از خشم، رفتاری متناسب با اندوه نشان دهد؛ اما زمانی که فرد با تأخیر و مشکل، احساسات خود را درک می‌کند، امکان اداره

^۱ - Twenge

Demkowicz et al., 2023). در دنیای پیچیده کنونی، استفاده از اینترنت و سواد رسانه‌ای برای نوجوانان بسیار ضروری است، زیرا می‌تواند نقش عمده‌ای در کسب مهارت‌های مختلف یادگیری ایفا نماید (سپاسی و همکاران، ۱۳۹۹). نوجوانان در پی استفاده‌ی روزافزون از اینترنت و زندگی در فضای مجازی به مدت طولانی، نوعی وابستگی کاذب نیز به آن می‌یابند که دیگر رهایی از آن امری دشوار است. در این حالت اگر مهارت انتخاب‌گری را نیاموخته باشند، به آنچه جذاب تر و قانع کننده تر و نه لزوماً مفیدتر است جذب و گاه به اعتیاد رسانه‌ای منجر می‌شود (Sorati Shirazi & Goltaji, 2018).

یکی از مداخلات که می‌تواند در برابر عوامل خطر برای حفاظت از نوجوانان در برابر آسیب‌ها استفاده کرد؛ بهره‌مندی از سواد بالاتری به جز سواد آموختن یعنی سواد رسانه‌ای می‌باشد. همان‌طور که ما به نوجوانان خود آموزش می‌دهیم که در چه ساعتی حق دارند از منزل بیرون بروند، در زمان بیرون رفتن از منزل به چه کسانی می‌توانند اعتماد کنند و از چه کسانی باید فرار کنند و مواردی از این قبیل، لازم است در بزرگراه فناوری اطلاعات و ارتباطات هم آموزش‌های لازم را به آن‌ها بدهیم و بدانیم اگر آن‌ها را در فضای مجازی بدون دادن آموزش‌های لازم رها کنیم، هر لحظه امکان دارد فرزندان امروز ما قربانیان آینده باشند. سواد رسانه‌ای افزودن نوعی درک متکی بر مهارت است که بر اساس آن بتوانند انواع رسانه‌ها و تولیدات رسانه‌ای را بشناسند و آن‌ها را از یکدیگر تفکیک کنند. از آنجاکه سهم سواد رسانه‌ای در فرهنگ ما بسیار اندک است و این امر موجب نگرانی شده است. تأکید بر آموزش سواد رسانه‌ای در دوران نوجوانی به دلیل حساس بودن این دوران در شکل یافتن شخصیت آینده نوجوانان دارد؛ بنابراین با توجه به آنچه گفته شد، نظام تعلیم و تربیت هر کشور را باید نه تنها به عنوان نهادی در نظر گرفت که وظیفه‌ی آن آموختن دانستنی‌ها و توانمندسازی نوجوانان امروز برای برآوردن نیازهای فردای آنان است، بلکه یکی از اساسی‌ترین نهادها در شکل دادن و

پرورش دانش آموزان است. در ایران مانند بسیاری از کشورهای درحال توسعه، هنوز مطالعات و تحقیقات در حوزه‌ی سواد رسانه‌ای و عوامل پدید آورنده یا مساعدکننده آن در ابتدای مسیر است، بنابراین اهمیت و ضرورت این تحقیق مشخص است، زیرا ما در یک محیط رسانه‌ای زندگی می‌کنیم و باید تمامی اطلاعات عملکردی جامعه را بدانیم، بنابراین نوجوانان باید پیوسته آگاهی‌هایشان را افزایش دهند تا برداشت‌های سطحی از پیام‌ها نداشته باشند. بدین منظور توجه جدی به آموزش سواد رسانه‌ای نوجوانان یکی از راهبردهای اساسی در نیل به هدف پژوهش به شمار می‌رود. ریکا و همکاران (۲۰۲۴) پژوهشی با عنوان شایستگی اجتماعی ادراک شده دانش آموزان: نقش خودمختاری-حمایت و پیوند با بهزیستی، مهارت‌های اجتماعی-عاطفی و رفتارها انجام دادند و به این نتیجه رسیدند شایستگی درک شده برای تحمل (مرتبط با دو رفتار)، تنظیم هیجانی (مرتبط با عاطفه منفی و دو مهارت عاطفی اجتماعی) و آگاهی عاطفی (مرتبط با بازتاب خود) بود (Rebecca et al., 2024). کارگین و دمیر (۲۰۲۳) پژوهشی با عنوان تقویت سواد رسانه‌ای دانش آموزان انجام دادند و تأثیر مثبت آموزش سواد رسانه‌ای را در پرورش آگاهی کودکان را نشان دادند (Kargin & Demir, 2023). از سوی دیگر با توجه به اهمیت توانمندسازی در ششمین جلسه کنفرانس حقوق دانش آموزان، بنابراین پژوهش حاضر درصدد پاسخ به این سؤال است که آیا تدوین بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای بر تحول مثبت نوجوانی و خودآگاهی هیجانی دانش آموزان با مشکلات رفتاری تأثیر دارد؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش، از نوع تکرار سنجش با پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با فاصله زمانی ۲ ماهه همراه با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر متوسطه اول دارای مشکلات رفتاری در مدارس ناحیه ۱ شهر تهران در سال

تحصیلی ۱۴۰۲ می‌باشد. نمونه آماری در بخش کیفی ۱۰ متخصص ارزیابی توانمندسازی مبتنی بر سواد رسانه‌ای بود. انتخاب متخصصین نمونه، به صورت هدفمند و تعداد آن‌ها بر پایه حداقل تعداد مورد نیاز برای ارزیابی محتوایی است. نمونه بخش کمی پژوهش شامل ۳۰ کودک دارای مشکلات رفتاری که در پرسشنامه مشکلات رفتاری کوای و پیترسون نسبت به بقیه دانش آموزان نمرات بیشتری اخذ نمودند و نیز با تایید معلمان و مشاوران مدرسه، به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند، به طور تصادفی در دو گروه ۱۵ نفر آزمایش و ۱۵ نفر کنترل جایگزین شدند.

مقیاس تحول مثبت نوجوانی: این مقیاس، تحول مثبت نوجوانی را از طریق ۵ شاخصه شایستگی، اعتماد، ارتباط، خلق و خو و مراقبت اندازه گیری می‌کند. این پرسشنامه که توسط گلدوف و همکاران (۲۰۱۴) ساخته شده، از درستی و قابلیت اعتماد قابل قبولی برخوردار است. نمونه ۱۷ سؤالی، ساختار عاملی نسخه ۸۰ سؤالی را تکرار می‌کند. فرم ۱۷ سؤالی درستی همگرای معناداری با مشارکت در جامعه (۰/۲۱ تا ۰/۵۶) و درستی واگرا با افسردگی (۰/۴۰ تا ۰/۶۰) و رفتارهای پر خطر (۰/۴۶ تا ۰/۶۶) نشان داده است. قابلیت اعتماد این ابزار توسط میلوت (۲۰۱۴) با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای کل آزمون ۰/۷۴ گزارش گردید. هر یک از شاخص‌های شایستگی، اعتماد و مراقبت به وسیله سه گویه و خلق و خو و ارتباط به وسیله چهار گویه اندازه گیری می‌شود. گویه‌های هر خرده مقیاس به شرح ذیل می‌باشد. خرده مقیاس شایستگی سؤالات ۱، ۲، ۳، اعتماد ۴، ۶، ۷، مراقبت ۱۱، ۱۲، ۱۳، خلق و خو ۵، ۹، ۱۰ و ارتباط ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، می‌باشند. در پژوهش حاضر میزان آلفای کرونباخ ۰/۷۳ گزارش شد.

پرسشنامه خودآگاهی هیجانی: پرسشنامه خودآگاهی هیجانی توسط گرنت فرانکلین و لانگ فورد در سال ۲۰۰۲ ساخته شد. پرسشنامه خودآگاهی هیجانی دارای ۳۳ گویه است که با یک مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (از هرگز تا خیلی زیاد) خودآگاهی هیجانی افراد را اندازه گیری می‌کند. قابلیت اعتماد یا

پایایی یک ابزار عبارت است از درجه ثبات آن در اندازه گیری هر آنچه اندازه می‌گیرد یعنی اینکه ابزار اندازه گیری در شرایط یکسان تا چه اندازه نتایج یکسانی به دست می‌دهد. ابزار پایایی ابزاری هستند که از خاصیت تکرارپذیری و سنجش نتایج یکسان برخوردار باشند. در پژوهش (مهنا و طالع پسند، ۱۳۹۵) پایایی پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ بالای ۰/۷۰ به دست آمد که نشان دهنده پایایی مناسب پرسشنامه می‌باشد. در پژوهش حاضر میزان آلفای کرونباخ ۰/۸۶ به دست آمد.

در برنامه مداخله‌ای، دوازده جلسه با هدف توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای برای دانش آموزان دارای مشکلات رفتاری طراحی شد. در جلسه اول، با معرفی اعضا، تعیین قوانین گروهی مانند احترام متقابل، گوش دادن فعال و حضور منظم، فضای ایمن و حمایتی برای ادامه جلسات فراهم شد. جلسه دوم به مفهوم سواد رسانه‌ای، انواع آن و آشنایی اولیه با عناصر آن از جمله مالکیت رسانه، پیام‌های نادرست و صفحات جعلی اختصاص یافت. در جلسه سوم، با بهره‌گیری از انیمیشن‌های آموزشی، مهارت‌های زندگی و خودشناسی از طریق خودگویی مثبت و شناخت نقاط قوت و ضعف فرد آموزش داده شد. جلسه چهارم به آموزش مهارت‌های ارتباطی شامل ارتباط کلامی و غیرکلامی، مهارت نه گفتن، حل تعارض و پایان‌بخشی مناسب به ارتباطات اختصاص داشت و نوجوانان تشویق شدند این مهارت‌ها را با کمک والدین تمرین کنند. در جلسه پنجم، با استفاده از ویدئوها و موشن گرافیک‌ها، مفاهیم تاب‌آوری، عزت نفس و شوخ طبعی به عنوان راهکارهای مقابله با مشکلات نوجوانی آموزش داده شد. جلسه ششم به آموزش راهبردهای مقابله‌ای شناختی و رفتاری با تنیدگی اختصاص یافت که از طریق تئاتر درسی و کلیپ‌های آموزشی انجام شد. در جلسه هفتم، مهارت‌های کنترل خشم و جرات‌ورزی با تکیه بر آگاهی هیجانی و استفاده از منابع دیداری و شنیداری آموزش داده شد. جلسه هشتم بر رشد تسلط شخصی، خود شکوفایی و نشاط اجتماعی متمرکز بود که با ایفای نقش و

تمرین مهارت‌های ابراز وجود همراه شد. در جلسه نهم، تفکر خلاق و انتقادی با تمرین‌هایی نظیر بارش مغزی، توجه طولانی مدت و مقابله با مشکلات آموزش داده شد. جلسه دهم به تحلیل رفتار متقابل و آموزش انواع تصمیم‌گیری اختصاص یافت و نوجوانان به تمرین تصمیم‌گیری منطقی در زندگی شخصی ترغیب شدند. در جلسه یازدهم، توانمندسازی روانی از طریق آموزش سبک‌های حل مسئله و افزایش آگاهی از احساسات و افکار همراه با تصمیم‌گیری هدف اصلی بود. در نهایت، جلسه دوازدهم با تمرکز بر مدیریت هیجانات منفی و جمع‌بندی مطالب همراه با تمرین‌های تنفس عمیق، تصویرسازی ذهنی، آرام‌سازی عضلانی و گوش دادن به موسیقی آرامش‌بخش

پایان یافت. در پایان هر جلسه نیز تکالیف خانگی برای تثبیت یادگیری‌ها و تمرین عملی در محیط واقعی به شرکت‌کنندگان محول شد.

داده‌های به دست آمده در این پژوهش با استفاده روش تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر نرم افزار، SPSS- ۲۶ تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها

جدول زیر میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای تحول مثبت، ادراک شایستگی، خودآگاهی هیجانی و سبک زندگی ارتقا دهنده در پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری دو گروه آزمایشی و کنترل را نشان می‌دهد.

جدول ۱. آمار توصیفی مربوط به متغیرها

متغیرها	گروه	پیش آزمون	پس آزمون	پیگیری	انحراف معیار	انحراف معیار	انحراف معیار
تحول مثبت	آزمایش	۳۳/۹۵	۴/۱۹	۵۱/۲۰	۵/۳۰	۵۱/۶۰	۵/۱۳
	کنترل	۳۵/۰۱	۳/۶۷	۳۵/۳۵	۳/۴۹	۳۶/۲۰	۳/۴۵
خودآگاهی هیجانی	آزمایش	۶۹/۳۵	۷/۱۸	۹۴/۶۵	۴/۴۸	۹۵/۶۵	۴/۳۶
	کنترل	۶۲/۷۵	۴/۲۵	۶۳/۱۵	۴/۰۹	۶۴/۰۵	۴/۲۴

براساس نتیجه بدست آمده از جدول زیر همانطور که مشاهده می‌شود اثرات گروه معنی دار شده است به این معنی که میزان تحول مثبت در دو گروه بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای و کنترل با هم تفاوت دارد و بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای اثرات گروه معنی دار شده است به این معنی که میزان تحول مثبت در دو گروه بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای و کنترل با هم تفاوت دارد و بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای

جدول ۲. نتایج آزمون اصلی تفاوت بین آزمون‌ها در دو گروه

آزمون	مجموع مجزورات	درجات آزادی سوال	میانگین مجزورات	مقدار F	سطح معناداری	مجذور اتا
ثابت	۱۹۷۳۱۶/۳۰۰	۱	۱۹۷۳۱۶/۳۰۰	۴۶۳۱/۵۵۲	۰/۰۰۱	۰/۷۹۲
گروه	۳۰۴۰/۱۳۳	۱	۳۰۴۰/۱۳۳	۷۱/۳۶۰	۰/۰۰۱	۰/۵۵۳
خطا	۱۶۱۸/۹۰۰	۳۸	۴۲/۶۰۳			

براساس نتیجه بدست آمده از جدول (۲) همانطور که مشاهده می‌شود اثرات گروه معنی دار شده است به این معنی که میزان خودآگاهی هیجانی در دو گروه بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای و کنترل با هم تفاوت دارد و روان درمانی بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت‌های سواد رسانه‌ای بر خودآگاهی هیجانی دانش‌آموزان با مشکلات رفتاری پسر دوره اول متوسطه تاثیر داشته است.

جدول ۳. نتایج آزمون اصلی تفاوت بین آزمون‌ها در دو گروه

آزمون	مجموع مجزورات	درجات آزادی سوال	میانگین مجزورات	مقدار F	سطح معناداری	مجزور اتا
ثابت	۶۷۳۸۰۰/۵۳۳	۱	۶۷۳۸۰۰/۵۳۳	۱۳۷۱۷/۸۷۹	۰/۰۰۱	۰/۷۹۷
گروه	۱۶۱۹۳/۶۳۳	۱	۱۶۱۹۳/۶۳۳	۳۲۹/۸۶۶	۰/۰۰۱	۰/۶۹۷
خطا	۱۸۶۶/۵۰۰	۳۸	۲۴/۲۶۹			

تاثیرگذار بودن و احساس وجود اعتماد مشخص شده است (Rebecca et

al., 2024).

بحث و نتیجه گیری

در تبیین این نتایج می توان گفت توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت های سواد رسانه ای می تواند به خودآگاهی هیجانی دانش آموزان کمک کند و از ایجاد مشکلات رفتاری جلوگیری کند. سواد رسانه ای به مجموعه ای از مهارت ها و توانایی هایی اطلاق می شود که به افراد کمک می کند تا اطلاعات رسانه ای را به طور مناسب تفسیر و تحلیل کنند، تصمیمات هوشمندانه در مورد استفاده از رسانه ها بگیرند و به طور صحیح و مسئولانه با رسانه ها در ارتباط باشند. خود آگاهی هیجانی به معنای شناخت و درک احساسات و واکنش های هیجانی خود و دیگران است. این مهارت برای مدیریت هیجانات و ارتباطات موثر با دیگران بسیار مهم است (هگوانیس و همکاران، ۲۰۲۰). که می تواند با استفاده صحیح از رسانه ها ارتباط داشته باشد و به دانش آموزان کمک می کند تا تفکر مستقل و انتقادی داشته باشد زیرا این مهارت به دانش آموزان کمک می کند تا اطلاعات رسانه ای را به طور مناسب تحلیل و ارزیابی کند و از تاثیرات منفی رسانه ها جلوگیری کرده و تصمیمات بهتری بگیرند. همچنین توانمند سازی روانی مبتنی بر مهارت های سواد رسانه ای به دانش آموزان دارای مشکلات رفتاری در شناخت هیجانات خود و دیگران کمک می کند. به طور کلی این مهارت ها می تواند به آن ها کمک کند تا بهتر درک کنند که چگونه با هیجانات خود و دیگران مقابله کنند (Bernard, 2023).

پژوهش حاضر منحصر در شهر تهران انجام گرفته است، لذا تعمیم آن به دیگر شهرستان ها و شهرهای کشور باید با احتیاط کامل صورت گیرد. پیشنهاد می شود که این پژوهش در شهرها و استان های دیگر و با فرهنگ های مختلف

هدف از انجام پژوهش حاضر اثربخشی بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت های سواد رسانه ای بر تحول مثبت، و خودآگاهی هیجانی دانش آموزان با مشکلات رفتاری می باشد. نتایج نشان داد میزان تحول مثبت و خودآگاهی هیجانی در دو گروه بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت های سواد رسانه ای و کنترل با هم تفاوت دارد و روان درمانی بسته توانمندسازی روانی مبتنی بر مهارت های سواد رسانه ای و فراتشخیص بر خودآگاهی هیجانی دانش آموزان با مشکلات رفتاری پسر دوره اول متوسطه تاثیر داشته است که همسو با نتایج پژوهش های پیشین (Kargin & Demir, 2023; Rebecca et al., 2024) بود. در تبیین این نتایج می توان گفت حضور رسانه ها اخیراً به همه سطوح جامعه رسیده است. رسانه ها به عنوان منبع اطلاعاتی بر طیف گسترده ای از مخاطبان تأثیر گذاشته اند. افراد در یک جامعه رسانه ای شده معتقدند فناوری های دیجیتال و رسانه ها نقش مهمی در یادگیری، شیوه های زندگی روزمره و رفاه دارند (Hobbs, 2010; Rasi et al., 2021). این یک واقعیت است که رسانه ها تأثیر قابل توجهی بر جامعه دارند. واقعیت جامعه و نحوه عملکرد آن را منعکس می کند (Singh & Pandey, 2017). پیشرفت های تکنولوژیکی به افراد اجازه می دهد افکار خود را گسترش دهند و انتشار اطلاعات را به مخاطبان بیشتری تسهیل کنند (Setyarini et al., 2023). توانمندسازی روانشناختی عبارتست از فرآیند افزایش انگیزش درونی نسبت به انجام وظایف محوله که در پنج بعد احساس شایستگی، احساس معنادار بودن، احساس برخورداری از اختیار، احساس

- Collie, R. J. (2022a). Instructional support, perceived social and emotional competence, and students' behavioral and emotional well-being outcomes. *Educational Psychology*, 42(1), 4-22. <https://doi.org/10.1080/01443410.2021.1994127>
- Collie, R. J. (2022b). Perceived social-emotional competence scale. <https://doi.org/10.17605/OSF.IO/YRJ24>
- Collie, R. J. (2022c). Perceived social-emotional competence: A multidimensional examination and links with social-emotional motivation and behaviors. *Learning and Instruction*, 82, 101656. <https://doi.org/10.1016/j.learninstruc.2022.101656>
- Demkowicz, O., Panayiotou, M., Qualter, P., & Humphrey, N. (2023). Longitudinal relationships across emotional distress, perceived emotion regulation, and social connections during early adolescence: A developmental cascades investigation. *Development and Psychopathology*. <https://doi.org/10.1017/S0954579422001407ER>
- Egan, T. E., Wymbs, F. A., Owens, J. S., Evans, S. W., Hustus, C., & Allan, D. M. (2019). Elementary school teachers' preferences for school-based interventions for students with emotional and behavioral problems. *Psychology in the Schools*, 56(10), 1633-1653. <https://doi.org/10.1002/pits.22294>
- Fathi Azar, E., Golparvar, F., Mirnasab, M. M., & Vahedi, S. (2016). A phenomenological study of behavioral problems in high school students: Emotional-social and academic challenges. *Journal of Applied Counseling*, 2(6), 53-72. https://jac.scu.ac.ir/article_12798.html
- Hobbs, R. (2010). Digital and Media Literacy: A Plan of Action. A White Paper on the Digital and Media Literacy Recommendations of the Knight Commission on the Information Needs of Communities in A Democracy. https://www.aspeninstitute.org/wp-content/uploads/2010/11/Digital_and_Media_Literacy.pdf
- Kagıtcıbası, C., Baydar, N., & Cemalcılar, Z. (2020). Supporting positive development in early adolescence: A school-based intervention in Turkey. *Applied Developmental Science*, 24(2), 170-192. <https://doi.org/10.1080/10888691.2018.1457962>
- Kargın, T., & Demir, R. (2023). Empowering Children's Media Literacy in the YouTube Era: Insights into Critical Awareness. *International Journal of Research in Teacher Education (IJRTE)*, 14(3), 92-112. <https://doi.org/10.29329/ijrte.2023.598.07>
- Kızıltepe, R., İrmak, T. Y., Eslek, D., & Hecker, T. (2020). Prevalence of violence by teachers and its association to students' emotional and behavioral problems and school performance: Findings from secondary school students and teachers in Turkey. *Child abuse & neglect*, 107, 104559. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2020.104559>
- Lewis, T. J., Jones, S. E. A. U. H. R. H., & Sugai, G. (2010). School-wide positive behavior support and students with emotional/behavioral disorders: Implications for prevention, identification and intervention. *Exceptionality*, 18(2), 82-93. <https://doi.org/10.1080/09362831003673168>
- Livarjani, S., & Hoseini Nasab, D. (2019). The Canonical Analysis of Self-Compassion Relation with Emotional Self-Awareness among Students of Medical Sciences. *Education Strategies in Medical Sciences*, 11(6), 121-128. https://edcbmj.ir/browse.php?a_id=1924&sid=1&slc_lang=en
- Perez, L. M. (2011). Teaching Emotional Self-Awareness through Inquiry-Based Education. *Early Childhood Research &*

نیز انجام شود تا بتوان از این طریق قابلیت تعمیم نتایج را افزایش داد. پیشنهاد می‌شود تا با برگزاری کلاس‌های مختلف آموزشی برای والدین کودکان دارای مشکلات رفتاری به بهبود سلامت در والدین و کودکان آن‌ها کمک کنند. در نهایت امید است تا نتایج پژوهش حاضر بتواند در مراکز آموزش و پرورش و کلینیک‌های درمانی در جهت کمک به دانش‌آموزان دارای مشکلات رفتاری مورد استفاده قرار گیرد.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

حمایت مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در طی مراحل این پژوهش یاری رساندند تشکر و قدردانی می‌گردد.

References

- Aysina, R. M., Nesterova, A. A., Suslova, T. F., & Khitryuk, V. V. (2020). Teachers' attitudes towards inclusive education of children with ASD: A review of Russian and foreign research. *The Education and Science Journal*, 21(10), 189-210. <https://doi.org/10.17853/1994-5639-2019-10-189-210>
- Bernard, B. (2023). Emotional Literacy and Self-Awareness in Adolescents Exploring Brené Brown's Atlas of the Heart for Schools. <https://www.researchgate.net/publication/374259727>

- Practice, 13(2).
<https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ956380.pdf>
- Rasi, P., Vuojärvi, H., & Rivinen, S. (2021). Promoting media literacy among older people: A systematic review. *Adult Education Quarterly*, 71(1), 37-54.
<https://doi.org/10.1177/0741713620923755>
- Rebecca, J. C., Martin, A. J., Renshaw, L., & Caldecott-Davis, K. (2024). Students' perceived social-emotional competence: The role of autonomy-support and links with well-being, social-emotional skills, and behaviors. *Learning and Instruction*.
<https://doi.org/10.1016/j.learninstruc.2023.101866>
- Santos, T. (2021). Positive youth development in adolescence. *Journal of mother and child*, 25(3), 137-138.
<https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9097660/>
- Setyarini, S., Salim, H. A. U., & P, P. (2023). Higher-Order Thinking Skills (HOTS)-based literacy media: An innovative learning strategy to promote the secondary students' social awareness. *Forum for Linguistic Studies*. <https://ojs.acad-pub.com/index.php/FLS/article/view/v5i2.1706>
- Singh, G., & Pandey, N. (2017). Role and impact of media on society: A sociological approach with respect to demonetisation. *IMPACT: International Journal of Research in Humanities, Arts and Literature*, 5(10), 127-136.
https://www.researchgate.net/publication/322676918_ROLE_AND_IMPACT_OF_MEDIA_ON_SOCIETY_A_SOCIOLOGICAL_APPROACH_WITH_RESPECT_TO_DEMONETISATION
- Sorati Shirazi, M., & Goltaji, M. (2018). An altmetric study of "health literacy" scholarly articles in social media. *Payesh*, 17(3), 249-256.
https://payeshjournal.ir/browse.php?a_id=43&sid=1&slc_la ng=en
- Torres-Gastelú, C. A., & Kiss, G. (2016). Perceptions of Students towards ICT Competencies at the University. *Informatics in Education*, 15(2), 319-338.
<https://doi.org/10.15388/infedu.2016.16>
- Vaez, H., Zargar, Y., Naami, A., Doostgharin, T., & Mehrabizadeh Honarmand, M. (2019). The effects of Family and Schools Together (FAST) program on behavioral problems of students. *Journal of Psychological Achievements*, 26(2), 89-112. https://psychac.scu.ac.ir/article_15227.html?lang=en
- Van Son, H., Luong, T., & My, N. T. D. (2018). Self-awareness and self-management of students in grades 4 and 5 in Vietnam. *International Journal of Education and Psychology in the CommunityVL* - 8(1/2), 146-156.
https://www.researchgate.net/publication/330090702_Self-awareness_and_self-management_of_students_in_grades_4_and_5_in_Vietnam
- Yang, Y., Qi, Y., Cui, Y., Li, B., Zhang, Z., Zhou, Y., & Zheng, Y. (2019). Emotional and behavioral problems, social competence and risk factors in 6-16-year-old students in Beijing, China. *PLoS One*, 14(10), e0223970.
<https://doi.org/10.1371/journal.pone.0223970>